

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 207/2021-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 68 Ek 1941/2019 z 25. augusta 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. októbra 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 68 Ek 1941/2019 z 25. augusta 2020. Navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na základe návrhu obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „oprávnená“), sa proti sťažovateľke ako povinnej začalo exekučné konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 68 Ek 1941/2019 pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz okresného súdu č. k. 23 Up 1025/2019 z 20. augusta 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 21. septembra 2019 (ďalej len „exekučný titul“).

3. Sťažovateľke bolo 26. novembra 2019 doručené upovedomenie o začatí exekúcie, proti ktorému podala 2. decembra 2019 návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

4. Okresný súd uznesením č. k. 68 Ek 1941/2019 z 19. februára 2020, ktoré vydal vyšší súdny úradník (ďalej len „uznesenie o zamietnutí návrhu“), návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie zamietol. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol sťažnosť sťažovateľky proti uzneseniu o zamietnutí jej návrhu na zastavenie exekúcie a druhým výrokom priznal oprávnenej náhradu trov konania o sťažnosti.

II

Argumentácia sťažovateľky

5. Proti napadnutému uzneseniu podala sťažovateľka túto ústavnú sťažnosť, argumentujúc, že:

- a) okresný súd sa relevantne nevysporiadal s jej rozsiahlou argumentáciou v podanej sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí jej návrhu na zastavenie exekúcie, v dôsledku čoho je napadnuté uznesenie neodôvodnené a zmätočné, a tým z ústavnoprávneho hľadiska neudržateľné;
- b) konkrétne sa okresný súd nevysporiadal s jej argumentáciou o objektívnych prekážkach, ktoré spôsobili nemožnosť účinnej aktivácie jej elektronickej schránky, s poukázaním na to, že jej štatutárny zástupca mal ako občan Spojených štátov amerických značne sťažené podmienky aktivácie jeho prístupu do tejto elektronickej schránky, o tejto elektronickej schránke nemala žiadnu vedomosť, čo jej znemožnilo účinne sa brániť v upomínacom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul;
- c) okresný súd pri rozhodovaní nevzal z právneho hľadiska do úvahy skutočnosť, že situácia a postavenie cudzieho štátneho príslušníka ako konateľ a obchodnej spoločnosti nie je v tejto situácii štandardná, a to s poukázaním na konkrétne právne úkony, ktoré musel zrealizovať na zabezpečenie jeho reálneho prístupu do elektronickej schránky, a to nad rámec úkonov, ktoré musia zrealizovať občania Slovenskej republiky, čo považuje za diskriminačné;
- d) okresný súd nevyhodnotil, že bez zavinenia zo strany jej štatutárneho orgánu a len výlučne z objektívnych dôvodov nedostatkov systému bola ona ako žalovaná v upomínacom konaní a ako povinná v exekučnom konaní uvedená do nepriaznivej situácie, keď uvedené objektívne prekážky spôsobili nemožnosť účinnej aktivácie jej elektronickej schránky v čase domnelého doručovania exekučného titulu, keď prístup do nej dostala prostredníctvom štatutárneho orgánu až 27. novembra 2019;
- e) okresný súd sa relevantne nevysporiadal so skutočnosťou, že jej na základe uvedeného nebol doručený exekučný titul tak, ako to upravuje zákon č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“), keďže v čase jeho doručovania nebola splnená podmienka existencie aktívnej elektronickej schránky, o existencii a doručení exekučného titulu tak nemala vedomosť, a teda ani nemohla potvrdiť jeho doručenie formou elektronickej doručenky tak, ako to predpokladá zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“). Na základe uvedeného tak boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku;
- f) k porušeniu jej v ústavnej sťažnosti označených práv došlo aj postupom okresného súdu, ktorý jej nedoručil vyjadrenie oprávnenej k jej sťažnosti, ktorú podala proti uzneseniu o zamietnutí

návrhu na zastavenie exekúcie, a tým jej bolo znemožnené relevantne sa v exekučnom konaní brániť.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie práv sťažovateľky označených v bode 1 tohto uznesenia napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým bola zamietnutá jej sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí jej návrhu na zastavenie exekúcie.

7. Z hľadiska sťažovateľkou uplatnenej argumentácie ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že ňou formulované námietky uvedené pod písm. b) až e) v bode 5 tohto uznesenia sú obsahovo totožné s jej námietkami, ktoré predostrela v konaní pred okresným súdom v rámci ňou podanej sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí jej návrhu na zastavenie exekúcie. Sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom v prvej argumentačnej línii namieta, že okresný súd sa v napadnutom uznesení relevantne nevysporiadal s touto jej rozsiahlou argumentáciou, v dôsledku čoho malo byť porušené jej základné právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces.

8. Ústavný súd sa oboznámil s napadnutým uznesením okresného súdu, ako aj s uznesením o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie a konštatuje, že okresný súd jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, pre ktoré sa stotožnil s názorom vyššieho súdneho úradníka o tom, že v danom prípade neboli preukázané skutočnosti odôvodňujúce zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 exekučného poriadku. Jeho závery nemožno považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplýva z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov (Exekučného poriadku, zákona o upomínacom konaní a zákona o e-Governmente, pozn.), ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu.

9. Okresný súd v podstatnom poukázal predovšetkým na skutočnosť, že sťažovateľkou preukazovaná nemožnosť jej prístupu do vlastnej elektronickej schránky tým, že až 27. novembra 2019 (po nadobudnutí vykonateľnosti exekučného titulu, pozn.) bol jej konateľovi umožnený prístup do nej, nijako nepreukazuje, že by v relevantnom čase bola jej elektronickej schránky nefunkčná z objektívnych príčin, ale preukazuje iba to, že subjektívne sa do nej v rozhodujúcom čase neprihlásila (bod 19 napadnutého uznesenia, pozn.). V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že z dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise považoval za preukázané, že po tom, ako sa sťažovateľka začala aktívne zaujímať o prístup do svojej elektronickej schránky, tento prístup si zabezpečila a do elektronickej schránky sa prihlásila.

10. Okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že sťažovateľka ako právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky bola podľa zákona o e-Governmente povinná mať zriadenú a aktívnu elektronickej schránky. Tak, ako vyplýva z príslušného obchodného registra, sťažovateľka ako právnická osoba vznikla 6. apríla 2018, keď bolo platné a účinné ustanovenie § 12

ods. 4 písm. a) zákona o e-Governmente, podľa ktorého elektronickú schránku zriadi správca modulu elektronických schránok bezodkladne po tom, ako sa dozvie o vzniku orgánu verejnej moci, právnickej osoby (so sídlom na území Slovenskej republiky, pozn.) a zapísanej organizačnej zložky, ak ide o ich elektronickú schránku. V zmysle § 13 ods. 1 písm. a) zákona o e-Governmente aktiváciou je, ak ide o elektronickú schránku orgánu verejnej moci, právnickej osoby a zapísanej organizačnej zložky, proces, ktorým sa umožní využívanie elektronickej schránky na elektronické doručovanie podľa tohto zákona a ktorý začína úkonom správcu modulu elektronických schránok a končí prvým prístupom oprávnenej osoby do elektronickej schránky, najneskôr však uplynutím desiateho dňa odo dňa vykonania úkonu správcu modulu elektronických schránok.

11. Z uvedeného je zrejmé, že aktivovanie elektronickej schránky sťažovateľky nastalo [bez ohľadu na jej (ne)možnosť do nej sa prostredníctvom jej štatutárneho orgánu prihlásiť, pozn.] najneskôr uplynutím desiateho dňa odo dňa vykonania úkonu správcu modulu elektronických schránok. Z napadnutého uznesenia vyplýva (bod 18, pozn.), že okresný súd ako súd exekučný preveril na základe námietok sťažovateľky doručovanie exekučného titulu a zistil, že exekučný titul bol sporovým stranám doručený v súlade s § 9 zákona o upomínacom konaní. Z doručienky o doručovaní exekučného titulu sťažovateľke považoval za preukázané, že exekučný titul bol sťažovateľke doručený 5. septembra 2019 do jej aktívnej elektronickej schránky, a to vypršaním úložnej lehoty s fikciou doručenia, spolu s prílohami vrátane poučenia, formulára na podanie odporu, návrhu na vydanie platobného rozkazu a všetkých jeho príloh, ako aj prístupového kódu k elektronickému súdному spisu. Okresný súd zároveň zdôraznil, že sťažovateľka sa mohla, s poukazom na § 33 zákona o e-Governmente domáhať neúčinnosti doručenia elektronického dokumentu z dôvodov tam uvedených, na orgáne, ktorý koná vo veci, ktorej sa elektronické doručenie týka, a teda v samotnom upomínacom konaní, čo však neurobila.

12. Vzhľadom na uvedené nemožno záver okresného súdu o tom, že sťažovateľka si neprevzala elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nastal na jej strane (v kontexte toho, že nevenovala náležitú pozornosť zriadeniu, aktivovaniu a fungovaniu jej elektronickej schránky, pozn.), a tak nepreukázala v exekučnom konaní naplnenie zákonných predpokladov na zastavenie exekučného konania, považovať za neodôvodnený, a tak ústavne neudržateľný. K námietke sťažovateľky o tom, že okresný súd sa nevysporiadal s jej námietkou o tom, že podmienka doručenia exekučného titulu nemohla byť splnená aj z dôvodu, že nemohla potvrdiť doručenie formou elektronickej doručienky tak, ako to predpokladá zákon o e-Governmente, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v jej prípade došlo k doručeniu exekučného titulu v upomínacom konaní do vlastných rúk elektronicke s využitím tzv. náhradného doručenia (fikcie doručenia). Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente v znení platnom a účinnom v rozhodnej dobe elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručenu, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručienke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. V prípade sťažovateľky došlo k doručeniu exekučného titulu márnym uplynutím úložnej lehoty s fikciou doručenia, čo logicky vylučuje potrebu potvrdenia elektronickej doručienky z jej strany. Uvedená námietka tak bola v konaní zjavne irelevantná a nevyžadovala si zo strany okresného súdu

explicitnú odpoveď, aj keď sťažovateľka aj na túto svoju námietku dostala implicitnú odpoveď v časti odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorej sa okresný súd podrobne zaoberal doručením exekučného titulu sporovým stranám (bod 18 napadnutého uznesenia, pozn.).

13. Ústavný súd po dôkladnom preskúmaní napadnutého uznesenia nezistil, že by sa okresný súd s podanou sťažnosťou sťažovateľky vysporiadal nedostatočne. Práve naopak, v napadnutom uznesení sa zaoberal všetkými sťažnostnými argumentami sťažovateľky, a to vrátane jej námietok prepojených s okolnosťami, ktorými dôvodila potrebou prihliadnuť na špecifickú situáciu spočívajúcu v tom, že jej konateľ nie je štátnym občanom Slovenskej republiky. Aj týmito námietkami sa okresný súd adekvátne zaoberal, avšak ako vyplýva z napadnutého uznesenia, nepovažoval ich v preskúmvanej veci za relevantné.

14. V druhej argumentačnej línii sťažovateľka namieta porušenie jej základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie v kontexte skutočnosti, že okresný súd jej nedoručil vyjadrenie oprávnenej k jej sťažnosti, čím jej bolo odopreté právo účinne sa v exekučnom konaní brániť. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že skutkovo a právne totožná vec sťažovateľky už bola predmetom prieskumu ústavným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 145/2021. Sťažovateľka v predmetnom konaní namietala taktiež (okrem inej obdobnej argumentácie, pozn.) porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces postupom okresného súdu, ktorý jej nedoručil vyjadrenie oprávnenej k ňou podanej sťažnosti, totožne ako v tomto konaní. Ústavný súd sa v uznesení č. k. I. ÚS 145/2021 z 30. marca 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. mája 2021, v bodoch 16 až 20 odôvodnenia podrobne zaoberal touto argumentáciou sťažovateľky, keď poukázal na judikatúru ústavného súdu, ako aj aktuálnu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v kontexte sťažovateľkou namietaného porušenia princípu kontradiktórnosti konania. Uvedené závery ústavného súdu, ktorých obsah je sťažovateľke známy, sú plne aplikovateľné aj v tomto konaní, s prihliadnutím na skutočnosť, že aj v tomto preskúmvanom prípade obsah návrhu na zastavenie exekúcie, v ktorom sťažovateľka vymedzila dôvody, ktoré mali opodstatňovať zastavenie exekúcie a stali sa predmetom posudzovania exekučného súdu, odôvodnenie uznesenia vyššieho súdneho úradníka, totožnosť argumentov sťažovateľky obsiahnutých v sťažnosti proti jeho uzneseniu, obsah vyjadrenia oprávnenej k návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj jej vyjadrenia k sťažnosti (a napokon aj argumentácia sťažovateľky v ústavnej sťažnosti) neindikujú, že by doručenie vyjadrenia oprávnenej sťažovateľke mohlo mať zásadnejší vplyv na rozhodnutie sudcu. Oprávnená v rámci vyjadrenia k sťažnosti neuvádzala žiadne nové argumenty, ktoré by predtým nebola uviedla vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie. Aj v tomto prípade ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka iba v abstraktnej rovine napáda fakt, že jej vyjadrenie oprávneného nebolo doručené a nemala možnosť sa k nemu vyjadriť, a to bez toho, aby bližšie špecifikovala, aké ďalšie relevantné argumenty (okrem tých, ktoré už na vymedzenú tému uviedla v samotnej sťažnosti) potenciálne mohla a chcela uviesť na podporu svojho názoru.

15. Keďže z ústavnoprávneho hľadiska niet žiadneho dôvodu, aby sa závery napadnutého uznesenia okresného súdu spochybňovali, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

16. V závere ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľka bola v konaní pred ústavným súdom zastúpená advokátkou, ktorá následne 16. decembra 2020 doručila ústavnému súdu oznámenie, že od 30. novembra 2020 už sťažovateľku nezastupuje. S prihliadnutím na výsledok konania ústavný súd nepristúpil v danej veci k odstraňovaniu nedostatku zákonom ustanovenej náležitosti ústavnej sťažnosti spočívajúceho v absencii právneho zastúpenia sťažovateľky, ktorá je povinná byť počas celého konania pred ústavným súdom až do jeho rozhodnutia zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, a to z dôvodu procesnej ekonómie, keďže ani prípadné odstránenie uvedeného nedostatku predložením novej plnej moci by podľa názoru ústavného súdu už nemohlo viesť k inému rozhodnutiu o tejto ústavnej sťažnosti, než je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 19. mája 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu